

Uzasadnienie

Dłużnik jest posiadaczem nieruchomości gruntowej położonej w Chodzieży przy ul. Siejaka (dz. nr 3685/2), na której zlokalizowany jest garaż o pow. 19,20 m². Powyższa nieruchomość stanowi własność Skarbu Państwa, zapisana w KW PO 1H/00015830/1 w Sądzie Rejonowym w Chodzieży oraz zajmowana przez dłużnika w związku z posiadaniem przez niego garażu. Początkowo dłużnik uiszczał opłaty z tytułu czynszu za dzierżawę gruntu na rzecz Mieszkaniowego Zasobu Gminy Miejskiej Chodzież (pismo z dnia 16 września 2011 roku). W związku z uregulowaniem stanu prawnego gruntu czynsz winien być uiszczany na rzecz Skarbu Państwa (pismo Starosty Chodzieskiego z dnia 04 października 2011 roku). Dłużnik nie podpisał umowy najmu nieruchomości przesłanej mu wraz z pismem nr GN.6845.46.2011 z 15 grudnia 2011 roku. W odpowiedzi na ww pisma pełnomocnik dłużnika wystąpił o sprzedaż gruntu i jednocześnie zapewnił, że uznaje odpłatność za korzystanie z gruntu i wnosi o naliczenie na nowo opłat (pismo z Kancelarii Adwokackiej z dnia 25.01.2012 roku). Na powyższe Starosta odpowiedział w dniu 9 lutego 2012 roku informując, iż nie ma możliwości sprzedaży gruntu pod garażem zaś naliczoną opłatę za bezumowne korzystanie z gruntu ustalono na poziomie czynszu za niezabudowany grunt, w wysokości stawek obowiązujących w mieście Chodzież (pismo GN.6845.46.2011 z dnia 9 lutego 2012 roku). Od listopada 2011 roku dłużniknie uregulował opłaty z tytułu bezumownego korzystania z gruntu oraz od czerwca 2012 r. nie wnosił opłat z tytułu czynszu za dzierżawę gruntu. Wielokrotnie wysyłane wezwania do uregulowania należności nie przynosiły skutku.

Czynności prowadzone w ramach egzekucji należności pieniężnych:

W dniu 4 kwietnia 2012 r. złożono pozew do sądu o wydanie nakazu zapłaty z tytułu czynszu najmowanego gruntu. W dniu 10 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Chodzieży I Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt. I Nc 383/12 z dn. 10.04.2012 r.), opatrzony klauzulą wykonalności z dn. 10 maja 2012 r.

W dniu 4 czerwca 2012 r. Starosta Chodzieski wystąpił do komornika sądowego z wnioskiem o wszczęcie egzekucji (pismo FN.3160.2.3.2012 z dn. 4.06.2012 r.). O wszczęciu postępowania egzekucyjnego oraz zajęciu wierzytelności z Urzędu Skarbowego w Chodzieży Starosta Chodzieski został poinformowany w dn. 05 czerwca 2012 r. (pismo KM 29/12 z dn. 05.06.2012 r.). Dnia 2 lipca 2012 roku zawiadomiono Skarb Państwa – Starostę Chodzieskiego o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat przez dłużnika. W toku prowadzonego postępowania komornik sądowy ustalił, iż dłużnik nie posiada ruchomości o wartości handlowej. Na podstawie odpowiedzi z ZUS ustalono, iż dłużnik nie pracuje ani nie pobiera świadczeń emerytalno – rentowych. Dokonane zapytanie do systemu OGNIVO okazało się bezskuteczne (pismo KM29/12 z dn. 21.01.2013 r.). Postanowieniem komornika sądowego z dnia 12 lutego 2013 r. postępowanie zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (pismo nr Km 29/12 z dn. 12.02.2013 r.).

W dniu 12 grudnia 2013 r. złożono pozew do sądu o wydanie nakazu zapłaty z tytułu czynszu najmu gruntu. W dniu 16 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Wągrowcu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w Chodzieży wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt. VI Nc 1712/13 z dn. 16.12.2013 r.), opatrzony klauzulą wykonalności z dn. 10 kwietnia 2014 r.

W dniu 11 września 2014 r. Starosta Chodzieski wystąpił do komornika sądowego z wnioskiem o wszczęcie egzekucji (pismo FN.3160.12.6.2013 z dn. 11.09.2014 r.). O wszczęciu egzekucji dłużnik został powiadomiony w dn. 16 września 2014 r. (pismo KM 738/14 z dn. 16.09.2014 r.). Dnia 18 września 2014 roku zawiadomiono Skarb Państwa – Starostę Chodzieskiego o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat przez dłużnika. W toku prowadzonego postępowania Komornik Sądowy w Chodzieży ustalił, iż dłużnik nie pracuje ani nie pobiera świadczeń emerytalno – rentowych. Dokonane zapytania do systemu OGNIVO i do Urzędu Skarbowego oraz zajęcie rachunku bankowego w BZ WBK okazały się bezskuteczne (pismo KM 738/14 z dnia 04.12.2014 r.). Postanowieniem komornika sądowego z dnia 23 grudnia 2014 r. postępowanie zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (pismo KM 738/14 z dn. 23.12.2014 r.).

W dniu 21 grudnia 2016 r. Starosta Chodzieski wystąpił do komornika sądowego z wnioskiem o ponowne wszczęcie egzekucji (pismo z dn. 21.12.2016 r.). O powyższym fakcie dłużnik został powiadomiony w dn. 28 grudnia 2016 r. (pismo KM 1801/16 z dn. 28.12.2016 r.). W toku prowadzonego postępowania komornik sądowy ustalił, iż dłużnik na podstawie odpowiedzi z CEPIK nie jest właścicielem lub współwłaścicielem pojazdów. Na podstawie odpowiedzi z ZUS ustalono, iż nie pracuje ani nie pobiera świadczeń emerytalno – rentowych. Zapytanie do systemu OGNIVO nie ujawniło, że dłużnik posiada rachunki bankowe (pismo KM 1801/16 z dn. 30.06.2017 r.). Postanowieniem komornika sądowego z dnia 30 czerwca 2017 r. postępowanie zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dokumentacja wymieniona w niniejszym uzasadnieniu znajduje się w aktach sprawy w Wydziale Finansów Starostwa Powiatowego w Chodzieży.

Należności dochodów Skarbu Państwa na dzień 28 czerwca 2019 roku wynoszą **1.168,58 zł**, z tego z tytułu:

- czynszu najmu gruntu w kwocie 226,74 zł,
- bezumownego korzystania z nieruchomości w kwocie 9,38 zł,
- odsetek od zapłaconych należności nieterminowo w kwocie 257,46 zł,
- kosztów zastępstwa procesowego i poprzedniej egzekucji w kwocie 675,00 zł.

Pan ----- nie posiada żadnego majątku. W związku z powyższym zasadne jest umorzenie należności zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869), zgodnie z którym zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności, a przeprowadzone postępowania egzekucyjne okazały się bezskuteczne. Umorzenie następuje w formie umowy cywilnoprawnej, spełniając tym samym warunek dokonania umorzenia należności głównej wraz z odsetkami i należnościami ubocznymi, zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt 2 i art. 58 ust. 4. ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869). Zgodnie z art. 59 ust. 4 ww ustawy uprawnienia w zakresie umarzania należności cywilnoprawnych powstałych w związku z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej należą do zarządu jednostki samorządu terytorialnego. Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.